



MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații



Str. Gheorghe Lazăr, nr.9B
300081 Timișoara
Tel : 0256 499334
Fax : 0256 499332
E-mail: info.adm@dgfptm.ro

D E C I Z I A NR.4033/540/04.12.2013

privind soluționarea contestației formulată de **SC x SRL**
înregistrată la A.J.F.P. x sub nr.x/20.09.2013

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizat de Serviciul Inspecție Economico-Financiară din cadrul aceleiași direcții prin adresa nr.x/07.10.2013 înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.x/07.10.2013, asupra contestației formulată de **SC x SRL** cu domiciliul fiscal în x, str.x, nr.x, bl.x, sc.x, ap.x, jud. x, CUI x și nr. ORC x.

SC x SRL contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.x/22.08.2013 emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr.x/22.08.2013, pentru suma de **x lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind autenticată de persoana îndreptățită cu semnătură și ștampilă.

Constatând că în speță sunt întrunite dispozițiile art.205 și art.209 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită cu soluționarea contestației.

I. SC x SRL contestă parțial Decizia de impunere nr.x/22.08.2013 emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr.x/22.08.2013, pentru suma de **x lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

Contestatoarea arată că, motivele de fapt ale Raportului de inspecție fiscală sunt că la data de 31.12.2011, respectiv la data de 31.12.2012 înregistrează cheltuieli de protocol peste limita legală de 2%. Aferent acestor cheltuieli de protocol înregistrate peste limita legală, în conformitate cu prevederile art.21 alin.(3) lit.a), coroborat cu

art.128 alin.(8) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit TVA colectată în sumă totală de x lei.

SC x SRL susține că, pentru a putea fi colectată suma de x lei de către organele de inspecție fiscală ar fi trebuit mai întâi să fie dedusă, însă această sumă nu este dedusă de pe un singur document, cum reiese din raportul de inspecție fiscală. De asemenea, susține că organele de inspecție fiscală ar fi trebuit să facă dovada, menționând în actul de control documentul după care a dedus această sumă.

Contestatoarea arată că suma de x lei a fost calculată de către organele de inspecție fiscală ca și procent de 24% din rulajele cumulate ale contului 623 din balanța de verificare încheiate la finele fiecărui an 2011 și 2012, fapt inadmisibil, deoarece conform art.145 alin.(1) și alin.(2) lit.a) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, în baza unei facturi fiscale care să cuprindă toate elementele prevăzute la art.155 din Legea nr.571/2003, iar la baza majorării acestor cheltuieli de protocol stau bonuri fiscale după care nu a dedus TVA.

Contestatoarea precizează că, în anexa nr.6 a Raportului de inspecție fiscală, organele de inspecție fiscală nu detaliază documentele din care să rezulte că această diferență de x lei a fost dedusă.

SC x SRL susține nu a dedus această sumă, anexând în susținere documentele (în copie xerox) care compun această sumă, precum și jurnalele de cumpărări, de unde reiese că nu a dedus suma respectivă.

De asemenea, contestatoarea arată că, din analiza documentelor solicitate, în vederea efectuării inspecției fiscale (registru jurnal, jurnal de cumpărări, bonuri și facturi fiscale, balanțele de verificare, deconturile de TVA), organele de inspecție fiscală nu au constatat că în perioada verificată, a dedus TVA din aceste documente, nu declară și nu înregistrează TVA deductibilă din aceste documente, motiv pentru care în mod nelegal au procedat la colectare TVA, conform articolului 128 alin.(8) lit.f) din Codul fiscal.

Contestatoarea arată că, în Capitolul VI -Dicuția finală cu contribuabilul- se subliniază că „societatea a fost informată pe tot parcursul desfășurării inspecției fiscale asupra constatărilor rezultate”. În acest sens, menționează că la discuția finală cu organele de inspecție fiscală a fost informată doar despre TVA nedeductibilă stabilită în timpul controlului, în sumă de x lei, sumă ce provine de achiziții de combustibil auto din bonuri fiscale ce aveau înscris un autoturism ce nu se încadra în prevederile art.145 alin.(1) din Legea nr.571/2003, sumă pe care și-a însușit-o și a fost de acord.

De asemenea, arată că organele de inspecție fiscală au avut aceste informații la dispoziție, acestea erau indicate în bonuri fiscale și în facturi de achiziție, și care în baza afirmațiilor din raportul de inspecție fiscală „controlul s-a efectuat prin sondaj, ... cu excepția cheltuielilor de protocol, a bonurilor fiscale”, concluzionând că au verificat 100% din aceste documente, aferente acestor achiziții.

SC x SRL consideră că, organele de inspecție fiscală, potrivit legii, trebuia să redacteze raportul de inspecție fiscală potrivit legislației valabile la data la care s-a făcut controlul și la care s-a întocmit raportul. Astfel, arată că în raportul de inspecție fiscală se face referire la temeiul legal pentru colectare TVA, la art.128 alin.(8) din Titlul VI Capitolul IV din Codul fiscal, care din data de 01.01.2013 a fost abrogat.

Totodată, contestatoarea susține că a fost lezată de dreptul de apărare a agentului economic verificat.

Față de argumentele de drept și fapt expuse, contestatoarea solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere nr.x/22.08.2013 privind obligațiile fiscale

suplimentare stabilite de inspecția fiscală în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x/22.08.2013 și în subsidiar, în temeiul art.216 alin.(3) și alin.(3¹) din Codul de procedură fiscală, recalcularea obligațiilor fiscale aferente, pe baza documentelor anexate și emiterea unei noi Decizii de impunere, care să ia în considerare corecția erorii materiale la calcularea TVA colectată, stabilită suplimentar de către organele de inspecție fiscală, cu reducerea sumei de x lei, pentru a ajunge la suma corectă din punct de vedere fiscal și rambursarea acesteia.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.x/22.08.2013 emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr.x/22.08.2013, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina SC x SRL taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de x lei.

Perioada verificată este 01.11.2011 - 30.04.2013.

Prin Decontul de TVA aferent perioadei noiembrie 2011-aprilie 2013 cu suma negativă cu opțiune de rambursare, înregistrat la A.F.P.x sub nr.x/23.05.2013, SC x SRL a solicitat suma de x lei.

În urma analizei efectuate de către D.G.F.P. Timiș - A.F.P. x, conform prevederilor OMFP nr.263/2010 privind aprobarea Metodologiei de soluționare a deconturilor cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare, decontului sus menționat i s-a atribuit risc fiscal mare, drept pentru care a fost inițiat un control fiscal în vederea rambursării sumei de x lei, control anticipat.

Organele de inspecție fiscală au constatat că SC x SRL aplică TVA la încasare având în vedere faptul că, în perioada octombrie 2011-septembrie 2012, cifra de afaceri înregistrată este sub plafonul de 2.250.000 lei, fiind înregistrată la data de 01.01.2013 în Registrul persoanelor impozabile care aplică TVA la încasare.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală a constatat că soldul contului 4428 „TVA neexigibil” îndeplinește condițiile prevăzute la art.145-147 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

1.Taxa pe valoarea adăugată deductibilă.

Din verificarea documentelor primare privind achiziția de bunuri și servicii puse la dispoziție de către SC x SRL, organele de inspecție fiscală au constatat că acestea sunt destinate realizării de operațiuni taxabile.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, societatea a dedus TVA în sumă de x lei reprezentând achiziții de combustibil auto de pe bonuri fiscale care erau ștampilate și aveau înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că numărul de autoturism înscris pe bonurile fiscale aparține unui autoturism care nu se încadrează în excepțiile prevăzute la art.145¹ alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, fiind încălcate prevederile O.U.G. nr.34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale cu aplicare de la 1 mai 2009 (limitări speciale ale dreptului de deducere, art.145¹), ale H.G. nr.488/2009 pentru completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004.

Urmare celor prezentate mai sus, organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de TVA nedeductibilă la nivelul sumei de x lei.

Pentru perioada 01.11.2011-30.04.2013, TVA deductibilă este în sumă de x lei și provine din:

- TVA aferentă facturilor de chirie spațiu (punctul de lucru de pe str. x nr.1),

conform contractului de închiriere cu SC xSA, pentru care a fost prezentată notificarea depusă de SC x SA la A.F.P. x sub nr. x/2009, așa cum prevede art.141 alin.(3) din Legea 571/2003, actualizată și pct.38 (3) din H.G. nr.44/2004, actualizată;

- TVA aferentă utilităților, respectiv consumul de energie electrică, carburanți, reparații auto, telefonie și diverse consumabile necesare desfășurării activității;

- TVA aferentă facturilor de achiziții deșeuri de hârtie și carton de la diverse persoane juridice pentru care s-au aplicat măsurile simplificate (taxare inversă) prevăzute la art.160 alin.(3) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare. Tva-ul aferent facturilor se regăsește atât ca TVA deductibilă cât și ca TVA colectată în decontul de TVA.

Recapitulație TVA deductibilă pentru perioada 01.11.2011-30.04.2013:

- TVA deductibilă înregistrată de societate = x lei
- TVA respinsă la control = x lei
- TVA deductibilă acceptată la control = x lei

2. Taxa pe valoarea adăugată colectată.

În perioada verificată, organele de inspecție fiscală au constatat că, SC x SRL obține venituri din activități de comerț cu deșeuri metalice feroase și neferoase, deșeuri de hârtie și carton pe piața internă, pentru care pe facturile emise a fost înscrisă mențiunea „taxare inversă” fără a se înscrie taxa de TVA aferentă, conform prevederilor art.160 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și actualizările ulterioare, livrările încadrându-se în prevederile art.160 alin.(2) lit.a)-măsuri simplificate din Legea nr.571/2003.

Valorificarea lor pe piața internă se încadrează în prevederile O.U.G. nr. 16/2001, republicată, aprobată prin Legea nr.465/2001, cu modificările și completările ulterioare, deținând Autorizațiile de colectare emise de Prefectura județului Timiș și Autorizațiile de mediu pentru punctul de lucru la care își desfășoară activitatea.

În perioada verificată TVA colectată provine din aplicarea măsurilor simplificate conform prevederilor art.160 alin.(3) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare, pentru achizițiile de deșeuri de hârtie și carton de la diverse persoane juridice pe care le revinde ulterior societății x SA. Au fost verificate prețurile de achiziție și de livrare a acestor deșeuri și nu au fost constatate deficiențe. Tva-ul aferent facturilor se regăsește atât ca TVA deductibilă cât și ca TVA colectată în decontul de TVA.

În ce privește cheltuielile de protocol efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că la 31.12.2011 societatea a dedus cheltuieli de protocol peste limita legală în sumă de x lei. Aferent acestor cheltuieli de protocol la 31.12.2011 deduse peste limita legală, potrivit prevederilor art.21 alin.(3) lit.a) coroborat cu art.128 alin.(8) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au calculat TVA colectată în sumă de x lei.

La data de 31.12.2012, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a dedus cheltuieli de protocol peste limita legală în sumă de x lei. Aferent acestor cheltuieli de protocol la 31.12.2012 deduse peste limita legală, în conformitate cu prevederile art.21 alin.(3), lit.a) coroborat cu art.128 alin.(8) lit.f) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au calculat TVA colectată în sumă de x lei.

În ceea ce privește TVA colectată, organele de inspecție fiscală au mai constatat următoarele:

- în perioada verificată societatea nu a efectuat livrări intracomunitare și nici exporturi;
- nu au fost identificate livrări de bunuri sau prestări de servicii fără a fi facturate;
- nu au fost emise facturi fiscale de stornare ;

- societatea nu a prestat servicii impozabile în România în favoarea unor parteneri externi;

Recapitulatie TVA colectată pentru 01.11.2011-30.04.2013:

TVA colectată înregistrată de societate = x lei

TVA colectată suplimentar la control = x lei

3. Taxa pe valoarea adăugată de rambursat.

Pentru perioada 01.11.2011-30.04.2013, organele de inspecție fiscală au constatat că TVA deductibilă este în sumă de x lei, iar TVA colectată este în sumă de x lei, rezultând o sumă negativă a TVA de x lei, egală cu suma solicitată la rambursare înscrisă la rd.35 din decontul TVA întocmit pentru luna aprilie 2013, dar care nu corespunde cu soldul contului 4424 din bilanța de verificare la 30.04.2013.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, în bilanța de verificare la 30.04.2013 soldul contului 4424 „TVA de recuperat” este în sumă de x lei, diferența în suma de x lei reprezintă TVA fără drept de rambursare conform prevederilor art 146 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și actualizările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

cauza supusă soluționării Direcției Regionale Generale a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestății, este dacă organele de inspecție fiscală în mod corect au colectat taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei aferentă cheltuielilor de protocol deduse peste limita legală, în condițiile în care SC x SRL la contestația formulată a depus documente care nu au fost avute în vedere de către organele de inspecție fiscală.

În fapt, urmare a verificării efectuate organele de inspecție fiscală au constatat că la data de 31.12.2011, respectiv 31.12.2012, societatea contestatoare înregistrează cheltuieli de protocol peste limita legală în sumă totală de x lei.

Aferent acestor cheltuieli de protocol deduse peste limita legală, în conformitate cu prevederile art.21 alin. (3) lit.a) coroborat cu prevederile art.128 alin.(8) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au calculat taxa pe valoarea adăugată colectată în sumă de x lei.

Prin contestația formulată, SC x SRL precizează că nu a dedus suma de x lei, anexând în susținere în copie xerox documentele care compun această sumă, jurnalele de cumpărări și bilanțele de verificare.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

Art.128

“(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin.(1):

f) acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, în condițiile stabilite prin norme.”

coroborate cu prevederile pct.15 și pct.16 din H.G. nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(15) În sensul art.128 alin. (8) lit.f) din Codul fiscal:

a) bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală a bunurilor acordate gratuit în cursul unui an calendaristic este sub plafonul în care aceste cheltuieli sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, astfel cum este stabilit la titlul II din Codul fiscal. Aceleași prevederi se aplică și în cazul microîntreprinderilor sau al persoanelor impozabile care nu trebuie să depună situații financiare anuale conform prevederilor legale;

b) bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de sponsorizare sau mecenat nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală în cursul unui an calendaristic se încadrează în limita a 3 la mie din cifra de afaceri determinată potrivit art. 152 alin. (2) din Codul fiscal.

(16) Încadrarea în plafoanele prevăzute la alin. (15) se determină pe baza datelor raportate prin situațiile financiare anuale. În cazul persoanelor impozabile care nu sunt obligate să depună situații financiare anuale conform prevederilor legale, încadrarea în plafoanele prevăzute la alin.(15) se determină pe baza datelor raportate prin declarațiile privind veniturile realizate. Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste plafoane sponsorizările, acțiunile de mecenat sau alte acțiuni prevăzute prin legi, acordate în numerar, precum și bunurile pentru care taxa nu a fost dedusă. **Depășirea plafoanelor constituie livrare de bunuri cu plată și se colectează taxa, dacă s-a exercitat dreptul de deducere a taxei aferente achizițiilor care depășesc plafoanele.** Taxa colectată aferentă depășirii se calculează și se include în decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă a depus sau trebuie să depună situațiile financiare anuale sau, după caz, declarațiile privind veniturile realizate, respectiv în anul următor celui în care au fost efectuate cheltuielile.”

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține că acordarea de bunuri în mod gratuit în cadrul acțiunilor de protocol, sponsorizare, mecenat, potrivit destinațiilor prevăzute de lege, peste limitele stabilite prin actele care instituie acordarea acestora, constituie livrare de bunuri pentru care se colectează taxă pe valoarea adăugată, dacă s-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată corespunzătoare depășirii.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, respectiv a Raportului de inspecție fiscală nr.x/22.08.2013, se reține că SC x SRL a depășit plafonul legal al cheltuielilor de protocol la data de 31.12.2011, cu suma de x lei, iar la data de 31.12.2012 cu suma de x lei .

Având în vedere că fost depășit plafonul legal al cheltuielilor de protocol, organele de inspecție fiscală au procedat la colectarea taxei pe valoarea adăugată aferentă depășirii plafonului legal, în sumă totală de x lei.

În susținerea contestației formulată societatea contestatoarea a anexat în copie xerox documentele certificate „conform cu originalul „ care compun această sumă, fișa contului 623 „Cheltuieli de protocol”, jurnalele de cumpărări și balanțele de verificare.

Referitor la probarea stării de fapt fiscale a contribuabilului Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul art. 65, face următoarele precizări:

“Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

În ceea ce privește dreptul contestatorilor de a depune probe noi în susținerea cauzei, sunt incidente prevederile art.213 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

Având în vedere prevederile legale citate mai sus, prin Referatul cu propuneri de soluționare a contestației, organele de inspecție fiscală s-au pronunțat cu privire la documentele prezentate de contestatoare, precizând următoarele:

„În timpul controlului au fost solicitate fișe de cont la contul 623 „Cheltuieli de protocol” aferente anului 2011 și 2012. Datorită unei probleme informatice la programul de contabilitate nu au fost puse la dispoziție în timpul controlului aceste fișe de cont.

La dosarul contestației depus la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.x/23.09.2013 au fost depuse aceste fișe de cont și din verificarea lor comparativ cu jurnalele de cumpărări aflate la dosarul de lucru al acțiunii de inspecție fiscală aferente perioadei verificate s-au constatat următoarele aspecte:

- În perioada 2011 din analiza comparativă a fișelor de cont, a jurnalelor de cumpărări, balanțelor de verificare și a deconturilor de TVA s-a constatat că în această perioadă contribuabilul a înregistrat cheltuieli de protocol în sumă de x lei. Din verificarea acestei sume s-a constatat că agentul economic și-a exercitat dreptul de deducere pentru suma de x lei. Având în vedere acest aspect se constată că în anul 2011 agentul economic s-a încadrat în plafonul legal.

- În perioada 2012 din analiza comparativă a fișelor de cont, a jurnalelor de cumpărări, balanțele de verificare și a deconturilor de TVA s-a constatat că în această perioadă contribuabilul a înregistrat cheltuieli de protocol în sumă de x lei. Din verificarea acestei sume s-a constatat că agentul economic și-a exercitat dreptul de deducere pentru suma de x lei, iar pentru diferența de x lei nu și-a exercitat dreptul de deducere a TVA.

Având în vedere acest aspect, s-a procedat la recalcularea limitei legal admisă. Din verificarea efectuată se constată că în anul 2012 agentul economic a înregistrat pierdere în sumă de x lei. Prin urmare nu s-a încadrat în plafonul legal, iar pentru suma pentru care a fost exercitat dreptul de deducere s-a procedat la colectarea TVA în sumă de x lei (x lei x 24 %).

Față de cele prezentate propunem admiterea contestației pentru suma de x lei.”

Având în vedere cele de mai sus, rezultă că în mod eronat organele de inspecție fiscală au procedat la colectarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de 4.701 lei, fapt pentru care în temeiul prevederilor art.216 alin.(1) și alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat.”,

se va admite parțial contestația formulată de SC x SRL pentru suma de x lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar prin Decizia de impunere

nr. x/22.08.2013 emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr.x/22.08.2013, cu consecința anulării în mod corespunzător a deciziei de impunere pentru această sumă.

Totodată, se reține că pentru anul 2012, x SRL a înregistrat pierdere fiscală în sumă de x lei, fapt pentru care organele de inspecție fiscală au colectat taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei aferentă cheltuielilor de protocol deduse în sumă de x lei, motiv pentru care se va respinge ca neîntemeiată contestația pentru suma de x lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

Referitor la susținerea contestației potrivit căruia la discuția finală, a fost înștiințată doar despre TVA în sumă de x lei, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, deoarece organele de inspecție prin „Înștiințarea pentru discuția finală” (anexa nr.9) a fost informată că în data de 19.08.2013 va avea discuția finală, fiindu-i prezentat proiectul de Raport de inspecție fiscală, iar aceasta a înscris pe anexa nr.9 „Am luat la cunoștință că s-au prezentat aspectele”.

Totodată, contestația a semnat și ștampilat anexa nr.6 la Raportul de inspecție fiscală - „Situția TVA colectată stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală „.

În ceea ce privește afirmația contestației referitoare la faptul că temeiul legal în baza căruia s-a procedat la colectarea TVA aferentă depășirii cheltuielilor de protocol, respectiv art.128 alin.(8) a fost abrogat la data de 01.01.2013, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât organele de inspecție fiscală au procedat la colectarea taxei pe valoarea adăugată aferentă depășirii plafonului legal de cheltuieli de protocol aferent anului 2012 și nu pentru anul 2013.

Mai mult, pct.10 din H.G. nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

„(10) În sensul art.128 alin. (8) lit. f) din Codul fiscal:

Pentru bunurile/serviciile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol în cursul anului 2012 se aplică prevederile legale în vigoare în anul 2012, inclusiv în ceea ce privește modul de determinare a depășirii plafonului și a perioadei fiscale în care se colectează TVA aferente acestei depășiri;”

În ceea ce privește afirmația contestației potrivit căreia a fost lezată „în dreptul de apărare a agentului economic”, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, deoarece organele de inspecție fiscală au înștiințat-o despre posibilitatea de a exprima în scris punctul de vedere cu privire la constatările din raportul de inspecție fiscală până la data de 22.08.2013, însă potrivit anexei 10 la Raportul de inspecție fiscală, administratorul societății declară că „nu am obiecțiuni”.

Pentru considerentele menționate în cuprinsul deciziei și în temeiul actelor normative invocate în prezenta decizie, a art.216 alin.(1) și alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza referatului nr. , se:

DECIDE

1. Admiterea contestației formulată de **SC x SRL** pentru suma de **x lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.x /22.08.2013 emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. x/22.08.2013.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **SC x SRL** pentru suma **x lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x/22.08.2013 emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. x/22.08.2013.

Prezenta decizie se comunică la:

- SC x SRL
- D.G.R.F.P.Timișoara - Serviciul Inspecție x

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, potrivit prevederilor legale la instanța competentă, în termen de 6 luni de la data comunicării.

P.DIRECTOR GENERAL,

x